

COLUMN

Het onzichtbare zichtbaar maken

De lente is begonnen en voor het eerst in twee jaar is dat zonder een winter van lockdowns en alle beperkingen door COVID-19. Toch overheerste dit 'onzichtbare' virus als een sluier een groot deel van het voorzitterschap van mijn voorganger Mathias Prokop, die in februari de voorzittershamer aan mij heeft overgedragen.

Onder zijn aanvoering maakten we als radiologen het onzichtbare virus zichtbaar. De CO-RADS en CTSS-score werden gedefinieerd, geëvalueerd en gepubliceerd in *Radiology*. De manier waarop radiologisch Nederland gezamenlijk optrok en in 'no time' praktische ervaringen, beelden en data deelde, was fenomenaal. Binnen de kortste keren sprak iedereen dezelfde taal, zowel radiologen als klinici. Maar naast het virus waren er ook zichtbare ontwikkelingen, zoals het project DVD-exit van het programma Twiin waarbij ziekenhuizen en zorginstellingen eindelijk digitaal beelden uitwisselen en kan de DVD dan toch het veld ruimen.

Inmiddels is de hoeveelheid onderzoek naar COVID-19 duidelijk teruggeschakeld. Toch sluit ik mij graag aan bij de oproep van aios radiologie Tjalco van Rees Vellinga in *Medisch Contact* van februari 2022. Van Rees Vellinga was één van de drijvende krachten achter de CO-RADS en is, tot op de dag van vandaag, uitgevalen door klachten van long-covid. Nog altijd weten we weinig over de gevolgen van het virus, en voelt een groot aantal zorgverleners dat toen aan de frontlinie stond en door deze klachten nog steeds niet kan werken, zich ongezien. Hopelijk biedt aanhoudende aandacht genoeg onderzoek om de zo gewenste en gegunde beterschap te bereiken.

Over 'het onzichtbare zichtbaar maken' gesproken: Mathias' zijn visie op de toekomst van de radiologie, zijn technische kennis en zijn razendsnelle en overkoepelende manier van denken vormen een belangrijk deel van de strategische visie die tijdens deze moeilijke periode is ontwikkeld. De rollen, met de Alnnavator, Be-

handelaar, Consultant en Diagnosticus, in het kort het ABCD binnen de radiologie, maken duidelijk hoe de invulling van ons werk als radioloog aan het veranderen is. De strategische thema's 'Zichtbaarheid, Werkplezier, Betaalbaarheid van zorg en Techniek & AI' blijken in de loop van afgelopen jaar uitstekend aan te sluiten bij het Integraal Zorgakkoord. Duidelijke keuzes worden in dit IZA niet gemaakt, maar het biedt wel goede aanknopingspunten voor de uitwerking van onze NVvR-strategie.

Zichtbaarheid van de radiologie in brede zin en de radioloog staat voor komende periode hoog op de agenda van het bestuur van de NVvR. Zichtbaarheid van de radioloog voor de patiënt; van 'ik heb een onderzoek of gehad' naar 'ik ben bij de radioloog geweest' en waarbij we de patiënt zichtbaar en persoonlijk betrekken bij onze beoordeling. Zichtbaarheid voor elkaar; versterken van de interne communicatie binnen de leden van de NVvR. Zichtbaarheid voor onze collega's in en buiten het ziekenhuis, maar ook goede registratie van onze *onzichtbare* taken, zoals MDO's, herbeoordelingen etc. en inzetten van de radioloog als poort/brugwachter tussen eerste en tweede lijn. Het adviesbureau 'De Reputatiegroep' helpt ons hierbij en trekt ons uit onze, vaak toch wel bescheiden, houding en comfortzone. Hoe dit gaat, leest u verderop in dit nummer.

Tegelijkertijd zal veel tijd en aandacht (blijven) gaan naar zichtbaarheid en beschikbaarheid van de radiologische beelden. Met de mogelijkheid van beelduitwisseling zijn we er nog niet, het belang van beeldbeschikbaarheid wordt steeds duidelijker. Binnen de FMS is onze NVvR-visie op beeldbeschikbaarheid zichtbaar geworden en trekken we steeds meer

gezamenlijk op. Om alle uitdagingen die op ons afkomen te kunnen opvangen, en de technische mogelijkheden (zoals AI) echt te kunnen benutten, is een landelijke infrastructuur met beschikbaarheid van beelden en medische gegevens een van de belangrijkste succesfactoren. Niet regionaal, niet tussen twee ziekenhuizen, *juist* landelijk. Een virtueel landelijk EPD, waarbij niet alleen de beelden maar ook de medische gegevens in een tijdlijn inzichtelijk zijn in de eigen werkomgeving. In sommige landen een *'no brainer'*, in ons land nog een ver-van-mijn-bed show. Je zou bijna weer verlangen naar die flow en bevoegenheid die tijdens de eerste COVID-19 golf zoveel mogelijk gemaakt heeft van wat tot dan toe onmogelijk leek...

Of ik bang ben dat onze strategie dan onhaalbaar is? Nee hoor. Integendeel. Want afgelopen periode heb ik als secretaris in het bestuur van dichtbij kunnen meemaken wat een krachtig, loyaal en betrouwbaar bureau de NVvR heeft dat met elkaar bergen 'onzichtbaar', maar o zulk belangrijk, werk verzet. Net als de verschillende commissies, secties en werkgroepen bestaande uit leden en junior-leden van de NVvR, en het bestuur zelf. Dit maakt dat ik absoluut geen peentjes zweet en juist met groot enthousiasme uitkijk naar mijn voorzitterschap van de Vereniging en hoe wij als NVvR verdergaan op de moedig ingeslagen weg.

Jet Quarles van Ufford